

Bemærkninger til forslaget

Generelle bemærkninger

I den offentlige debat taler man ofte om »ny teknologi«, og oftest taler man dermed om informationsteknologi. Men også dette begreb er ganske bredt og dækker teknologi, der bearbejder, lagrer og formidler information. Det vil sige, at det drejer sig om EDB, telekommunikation, herunder bredbåndsnet, video, TV m.m. I teknologirådets forslag til » Et teknologisk udviklingsprogram« (december 1983) anføres det: »Der findes ingen generelt accepteret definition af begrebet informationsteknologi, og teknologirådet har valgt at opfatte informationsteknologi som den teknologi, der knytter sig til anvendelse af mikroelektronikken i produkter, produktionsprocesser og systemer i bredeste forstand.«

Tankegangen bag beslutningsforslaget er, at vi nu er nødt til at inddrage befolkningen i diskussionen om ny teknologi. Mange føler sig skræmte over perspektiverne, og de fleste føler – med rette – at udviklingen føres hen over hovedet på dem, uden at de får mulighed for at vurdere og beslutte.

Der er ingen tvivl om, at netop informationsteknologien lægger op til en omfattende diskussion af sammenhængen mellem samfund og teknologi. Man kan uden tvivl være sikker på, at en række af de beslutninger, der tages på dette område nu, vil få betydelig indflydelse på samfundsudviklingen og dermed for det enkelte menneske mange år frem. Samtidig har vi at gøre med et teknologiområde, hvor det er helt åbenlyst, at den politiske formulering af målene for denne udvikling er en del af selve produktudviklingen. Debatten bør blive en folkelig teknologivurdering, der kan give grundlaget for vedtagelsen af en sammenhængende teknologipolitik.

Dermed skal det understreges, at forslaget ikke er et forslag om øget teknologivurdering, og at forslaget ikke handler om uddannelse inden for området. For forslagsstillerne er der ingen tvivl om, at der er brug for en kraftigt øget indsats for teknologivurdering. En sådan kan samtidig være en nødvendig hjælp for oplysningskampagnen.

Ligeledes mener forslagsstillerne, at det vil være naturligt, at oplysningskampagnen kombineres med – og videreføres som – en omfattende uddannelsesvirksomhed inden for disse områder, således at hele den danske befolkning i løbet af en kortere årrække har fået tilbuddet om en elementær indføring i EDB m.m.

Forslaget er bygget op på samme måde, som energioplysningen i 1974.

Det gælder opbygningen af det styrende udvalg, sikringen af udvalgets selvstændighed samt den tætte tilknytning til de traditionelle folkeoplysere i det danske samfund gennem Dansk Folkeoplysnings Samråd.

Som bilag er optrykt aktstykket nr. 452 af 19. august 1974 fra handelsministeren – tiltrådt af flertallet i finansudvalget den 23 august 1974. Heraf fremgår, hvilke retningslinjer der gjaldt for energioplysningsbevillingen af 1974.

Bemærkninger til de enkelte punkter

ad 1

Det er vigtigt at udnytte de erfaringer, der findes i de folkeoplysende organisationer i en sådan oplysningskampagne. Der er tale om både erfaringerne fra diskussionen op til folkeafstemningen om EF-medlemskabet i 1972 og erfaringerne fra energioplysningskampagnen.

I den aktuelle situation, hvor teknologirådet har lavet deres forslag til »Et teknologisk udviklingsprogram« (december 1983) vil det desuden være naturligt, at Dansk Folkeoplysnings Samråd tager kontakt med teknologirådet, inden medlemmerne af udvalget udpeges.

ad 2

Hovedvægten i kampagnen bør nok ligge i de næste 10–15 år, men det er vigtigt, at der også i en række beskrivelser af udviklingstendenser m.m. trækkes perspektiver frem med en længere tidshorisont.

Det er vigtigt, at der i kampagnen indgår vurderinger af, hvorledes man kan sikre, at informa-